

Can Mayoles (o Can Malloles)

Vallromanes

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carretera BP-5002, Km 7-8
Emplaçament: Carretera BP-5002, Km 7-8

Coordenades:

Latitud: 41.5282
Longitud: 2.29169
UTM Est (X): 440908
UTM Nord (Y): 4597637

Classificació

Número de fitxa: 08296 - 45
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern
Segle: XVI-XIX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal i física
Observacions protecció: Catàleg Bens a Protegir POUM 2008. E-34. Edifici. BCIN (escut).
Número inventari: Si (IPA, núm. 9)
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cad.: 008A00055
Autoria de la fitxa: J.Montlló/M.Bosch (ACTIUM SCP)
Data de registre de la fitxa: dl., 29/04/2002 - 02:00

Descripció

Masia fortificada, de planta quadrangular, orientada a migdia. Teulada a doble vessant amb cos elevat al vessant esquerre. Carenat perpendicular a la façana. Finestres i portes reforçades i presència d'espitlleres per armes de foc. Murs arrebossats. Escut heràldic damunt la porta principal fet de pedra (fitxa propia, 144). Al damunt d'aquest escut hi ha un rellotge de sol rectangular en mol mal estat de conservació. Al damunt de tot hi ha una inscripció molt malmesa que sembla que posi ANY 800 (podria ser 1800). Tot i que no hem pogut visitar l'interior sembla que destaquí el celler i la cuina, on hi ha una llar de foc central. Tipologia de masia: pertany al grup II de Danés (1933) i Garí (1983).

Observacions:

La família conserva llibres pertanyents a l'arxiu parroquial. No hem pogut aprofundir en com, quan i per què hi ha anat a parar. Font i mina als voltants. Protecció: la casa estava protegida a les anteriors Normes subsidiàries de planejament. Municipal. Hem fet fitxa apart de l'escut de pedra, per que d'acord amb la disp. Add. Llei 9/1993 de patrimoni, i d'acord amb el decret 14.3.1963, es BCIN. La protecció de l'escut com a BCIN està contemplada al Catàleg Bens a Protegir POUM 2008. E-34. Però la fitxa comet l'error de classificar BCIN tot l'edifici quan en realitat només l'escut és BCIN. A la fitxa del Catàleg, la casa es denomina Can Malloles (o Can Mayoles)

Història

Sembla que va intervenir en alguna guerra carlista. Per això el seu aspecte fortificat. Segons García-Pey (2003:137), el darrer Mayoles de la casa fou Miquel MayoLas Barbany, sense fills, que el 1934 vengué la casa a Jaume Botet Sangrà, casat amb Felícia Casasús Martí. La seva filla Felícia s'hi va fer la casa. A la casa hi havia molta vinya i tenien tant vi al celler que s'explica una història: durant una carlinada es calà foc a la casa i aquest s'apagà amb vi.

Bibliografia

ANDRÉS BLANCH, Rosa Maria (1982) Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. El Vallès oriental. Generalitat de Catalunya. Barcelona. BONET GARÍ, Lluís (1983) Les masies del Maresme. Centre Excursionista de Catalunya i Editorial Montblanch. Barcelona. BORBONET i MACIÀ, Anna (1996) La Masia. Columna, Col·lecció Terra Nostra, núm. 38. Barcelona. DANÉS i TORRAS, Josep (1933) "Estudi de la masia catalana", a Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya, Vol. XLIII, núm. 458. Barcelona. GARCÍA-PEY, ENRIC (2003). Vallromanes. Noms de lloc i casa. Ajuntament de Vallromanes.

